

SZIV.

Szív — emberszív.
Csakolyan mint a másé.
De mégis másnál rokontalanabb.
A végzet jegyese
S az elhagyatottságé.

Szív — magyar szív.
Szív-alakú sziget.
Körülnyaldossa bánat-óceán.
Körültombolja sötét gyűlölet.

Szív — figyeld a rendhagyó verését:
Néha szinte eláll.
Aztán jön egy óriás dobbanás,
A csillagokig fel — —
Azért sem a halál!

Szív — árva szív.
Hogy fogták kétmarokra
Ezt a szívet vaskezttyűs századok!
Hogy szorították irgalmatlanul!
És ime mégis, azért is dobog.

Nézd meg ezt a szívet:
Immáron teste sincs.
Csak puszta szív,
Kitépett szív.
De éppen így lett mérhetetlen kincs!

Ha bűne volt:
A testével elmúlt, megsemmisült.
A pusztában önmagára talált
A szegény szív
S minden vadrózsája megnemesült.

Vedd ma körül áradó szerelemmel
Ezt a szent, szív-alakú szigetet:
Magyar szív az,
Sokat szenvedett szív —:
Az én szívem, a te szíved.

Reményik Sándor.

PETROVICS ITÉL.

Az apja szerb, az anyja tót —
 De örök vizek ringatták mienkké
 A roppant óceánjáró hajót.
 Jött a Vér ködös partjai felől
 S a Lélek végtelenjébe veszett.
 Árbocán magyar zászló lebegett.

Mi az, hogy szerb?
 Mi az, hogy tót?
 Mi az, hogy faj?
 Mi az, hogy vér?
 S mi az a Tűz és mi az Titok,
 Mely mindenben keresztül
 A szüveg ér?
 Mi vegyül el a fajban és a vérben,
 Hogy megcsendüljön halhatatlanul
 A legmagyarabb magyar költeményben?

Minket, akiknek minden porcikája
 Az ő dalai mámorától reszket —
 Minket ma név szerint és vér szerint
 És ezerféleképen elemeznek.
 A dédapádnak neve mi is volt?
 A dédanyánkba a vér honnan folyt?
 Az őseinkben fel hetediziglen
 A fajtisztaság mekkora is volt?
 És név szerint és faj szerint
 És vér szerint
 Járnak iskolába gyermekeink.
 Igy bolygatják a Tüzet és a Titkot,
 Igy szórják szét a Tüzet és a Titkot
 Új törvények szerint.
 És megcsapolják most a székely vért
 — Minden kis csöppje drága gyöngyöt ért —
 És kimutatják csalhatatlanul
 Nagy rettenetes vegyi tudománnyal:
 Más vér ez — nem rokon a magyarsággal.

Hát jól van, jól van — ezt is elviseljük.
 Mert falra hányt borsó ez is.
 Ál-tudósok kezén játék-kavics.
 Fent, a legfőbb Semmitőségekben
 Ül minden földi bíróság fölött
 Ama más néven ismert Petrovics.
 Mi legfőbb bíránk minden faji perben:
 A vér: a semmi. A Lélek: a Minden.